

Prima instanță: judecătoria Centru mun.Chișinău
judecător: A.Catană
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: V.Pruteanu, A.Gavrilița, L.Popova

Dosarul nr.3ra-1382/16

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Nicolae Craiu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Grozav Diana,

împotriva hotărîrii judecătoreiei Centru mun.Chișinău din 23 decembrie 2014 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grozav Diana împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ, recunoașterea dreptului pretins și obligarea recalculării indemnizației de maternitate și a indemnizației pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani,

c o n s t a t ă :

La data de 13 octombrie 2014, reclamanta Grozav Diana, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, solicitînd anularea actului administrativ, recunoașterea dreptului pretins și obligarea recalculării indemnizației de maternitate și a indemnizației pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, anterior ieșirii în concediu de maternitate, a activat în cadrul unităților Băncii Comerciale „Fincombank” Societate pe Acțiuni filiala nr.7, Societății cu Răspundere Limitată „Vital Design” și Societății cu Răspundere Limitată „Domax Con-Prim”. Susține că, s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani cu cerere privind stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației pentru creșterea copilului.

Menționează că, prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani i s-a stabilit indemnizația în sumă de 2353,73 lei. Necătînd la faptul că dînsa era asigurată la toate cele trei unități menționate supra, de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani nu s-au luat în considerație contribute sociale achitate de Societatea

cu Răspundere Limitată "Domax Con-Prim" pentru asigurarea socială a reclamantei D.Grozav.

Consideră reclamanta că decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale contravine legislației în vigoare. Or, munca prin cumul reprezintă îndeplinirea de către salariat, pe lângă munca de bază, a unei alte munci, permanente sau temporare, în afara orelor de program, în temeiul unui contract individual de muncă distinct, contractele individuale de muncă prin cumul pot fi încheiate cu unul sau mai mulți angajatori. Pentru persoana care desfășoară activități în mai multe unități, în fiecare fiind asigurată conform legislației, indemnizațiile de asigurări sociale prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), b), d), f) și g) și art.15 alin.(1) lit.a) se calculează în funcție de venitul total asigurat, calculat în conformitate cu art.7, art.23 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporată de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Mai indică reclamanta că dînzei, la moment, neîntemeiat i se achită o indemnizație mai mică decît cea care legal i se revine, situație care vine în contradicție cu art.1) alin.1) din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Apărării Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, care stabilește că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Prin actul de verificare a documentelor din 26 martie 2014 întocmit de specialistul principal al Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani, O.Lelic, s-a stabilit că salariul contabilului-șef Diana Grozav reprezintă salariul maxim pe întreprindere, ceea ce contravine art.155 alin.2) din Codul muncii. Actul respectiv a fost contestat la data de 25 aprilie 2014 de către administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Domax Con-Prim”, care a prezentat dovezi despre faptul că la prezentarea Anexei nr.1 la Ordinul nr.4-k din 01 martie 2013, a fost comisă o greșeală tehnică, fiind indicat la funcția de director-tehnic numărul de ore 8h/zi, de fapt fiind 1h/zi. Astfel salariul de funcție al acestuia constituia 35200 lei. Însă Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani, prin răspunsul din 02 iunie 2014, a indicat că nu există temei pentru anularea actului susmenționat și emiterea unei decizii noi.

Consideră reclamanta că faptul neanulării Actului de verificare din 26 martie 2014 nu poate constitui un impediment în calcularea corectă și achitarea indemnizației pentru creșterea copilului asiguratului - D.Grozav. La fel și erorile tehnice comise de către administrația Societății cu Răspundere Limitată „Domax Con-Prim” nu-i pot prejudicia dreptul de a beneficia de indemnizația pentru creșterea copilului în modul stabilit de lege, deoarece aceasta se încadrează în condițiile legale, și anume are domiciliul pe teritoriul Republicii Moldova, a realizat venituri supuse impozitului pe venit în ultimele 6 luni anterioare nașterii copilului, a solicitat indemnizația de creștere a copilului în cadrul termenului de 12 luni de la nașterea copilului.

Menționează reclamanta că, urmare a controlului efectuat, Inspectoratul de Stat al Muncii a constatat că modificările la statele de personal conform Anexei nr.1 la Ordinul nr.4-k din 11 martie 2013, au fost operate cu erori tehnice și conform Ordinului nr.8k din 14 martie 2013 au fost efectuate rectificări la Anexa nr.1, iar salariul calculat și achitat petiționarului nu depășește salariul directorului-tehnic, cu atît mai mult că, conform statelor de personal nu se regăsește o altă funcție analogică

cu cea de contabil, ceea ce denotă faptul că prevederile art.155 alin.(2) din Codul muncii nu au fost încălcate.

Solicită reclamanta obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula și achita integral indemnizația pentru creșterea copilului precum și obligarea de a recalcula și achita restanța la indemnizația de maternitate.

Prin hotărîrea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 23 decembrie 2015, acțiunea a fost respinsă integral ca fiind nefondată.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că concluziile Casei Naționale de Asigurări Sociale privind neinclusiunea venitului în sumă de 9000 lei obținut de reclamantă de la locul de muncă „Domax Con-Prim” S.R.L. sunt legale, deoarece acesta a fost stabilit reclamantei cu încălcarea prevederilor art.155 alin.(2) din Codul muncii, potrivit cărora mărimea salariului tarifar sau a salariului funcției pentru cumularzi, precum și mărimea premiilor, a sporurilor, a adaosurilor și a celorlalte recompense, determinate de condițiile de salarizare, se stabilesc în contractul colectiv sau individual de muncă și nu pot depăși mărimile prevăzute pentru ceilalți salariați din unitatea respectivă.

Totodată prima instanță a menționat că la momentul producerii riscului asigurat, data acordării certificatului de concediu medical – 31 iulie 2013, se aplicau prevederile legislației în vigoare la acel moment, și anume, art.16 alin.(1) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale. La fel, potrivit pct.6 al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.108 din 03.02.2005, cît și conform art.13 alin.(2) al Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2013, stabilirea, calcularea și plata indemnizațiilor se efectuează de către entitatea în care își desfășoară activitatea de bază angajatul prin contract individual de muncă din contul contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii datorate de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat.

Prin urmare, indemnizația de maternitate urma să fie stabilită, calculată și achitată la locul de muncă de bază, în speță Banca Comercială „Fincombank” Societate pe Acțiuni, iar Casa Națională de Asigurări Sociale poate accepta sau nu suma indemnizației de maternitate achitată asiguraților de către angajatorul de bază ca cheltuieli din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de Grozav Diana cu menținerea hotărîrii Judecătoreiei Centru mun.Chișinău din 23 decembrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la data de 20 iulie 2016, Grozav Diana a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii în sensul invocat.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atît instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept.

Menționează că, instanța de fond a apreciat drept legale concluziile Casei Naționale de Asigurări Sociale privind neinclusiunea venitului în sumă de 9000 lei obținut de reclamantă de la locul de muncă prin cumul S.R.L. "Domax Con-Prim" din motiv că acesta a fost stabilit reclamantei cu încălcarea prevederilor art.155 alin.(2) din Codul muncii. Însă, consideră recurenta că respectiva reglementare nu-și găsește aplicare litigiului supus examinării, or, instanței i-au fost prezentate acte care dovedesc faptul că în conținutul Anexei nr.1 la Ordinul nr.4-k din 01.03.2013, a fost comisă o greșeală tehnică. Astfel, faptul admiterii unei erori tehnice de către angajator nu poate constitui un impediment în calcularea corectă și achitarea indemnizației de creștere a copilului.

A mai menționat că, instanța de fond cât și instanța de apel au concluzionat că Casa Națională de Asigurări Sociale poate accepta sau nu suma indemnizației de maternitate achitată asiguraților de către angajatorul de bază ca cheltuieli din bugetul asigurărilor sociale de stat. Însă art.4 alin.(1) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale stabilește că indemnizația de maternitate se plătește integral de la bugetul asigurărilor sociale. La fel, art.7 alin.(1) din aceeași lege stabilește că baza de calcul al indemnizației de asigurări sociale constituie venitul din care a fost calculat contribuții de asigurări sociale. Astfel, anterior ieșirii în concediu de maternitate, reclamanta activa la trei întreprinderi din venitul realizat fiind achitate contribuții de asigurări sociale, iar indemnizația de maternitate a fost stabilită și achitată doar din venitul realizat de la angajatorul de bază.

În final susține recurenta că atât instanța de fond cât și instanța de apel nu a dat apreciere concluziei expuse de Inspectoratul de Stat al Muncii precum că petiționara D.Grozav trebuie să beneficieze de indemnizația de maternitate și de îngrijire a copilului cu includerea venitului realizat ca muncă prestată prin cumul de la toate unitățile unde dînsa a activat.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că la materialele cauzei este anexată scrisoarea de însoțire privind expedierea în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.209). La materialele cauzei există probe ce confirmă faptul că reprezentantul apelantei-recurente D.Grozav, a luat cunoștință cu materialele cauzei, inclusiv cu decizia motivată, la data de 07 iunie 2016 (f.d.211). Avînd în vedere circumstanțele date, recursul se consideră declarat în termen.

La data de 12 august 2016, în adresa intimațiilor Casa Națională de Asigurări Sociale și Banca Comercială „Banca de Finanțe și Comerț”, au fost expediate spre cunoștință copia recursului declarat de Grozav Diana, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.220).

La data de 09 septembrie 2016, intimatul Casa Națională de Asigurări Sociale a depus referință la recursul declarat de Grozav Diana, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grozav Diana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul Dianei Grozav precum că la calcularea și achitarea indemnizației, intimatul urma să i-a în calcul venitul realizat de dînsa de la toate unitățile unde a activat. Or, potrivit actului de verificare a documentelor din 26 martie 2014 întocmit de specialistul principal al Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani, O.Lelic, s-a stabilit că salariul contabilului-șef Diana Grozav reprezintă salariul maxim pe întreprindere, ceea ce contravine art.155 alin.2) din Codul muncii.

La fel, potrivit pct.6 al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.108 din 03.02.2005, cât și conform art.13 alin.(2) al Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2013, stabilirea, calcularea și plata indemnizațiilor se efectuează de către entitatea în care își desfășoară activitatea de bază angajatul prin contract individual de muncă din contul contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii datorate de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat. În spreț, indemnizația de maternitate corect a fost stabilită, calculată și achitată la locul de muncă de bază, Banca Comercială „Fincombank” Societate pe Acțiuni.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Grozav Diana ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Grozav Diana se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu